

Nem kell táblabíró politika.

A Marczius Tizenötödike politikai hirlap october—decemberi évnegyedre előfizetheti helyben egyedül a Kiadónál, 2 ft. 30 kr. postán mindennap borítékba küldve 3 frt. 30 kr.

Egy hónapos előfizetést csak helyben egyedül a Kiadónál s a hónap első napjától számítva 1 forintjával fogadunk el.

Hirdetések egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 2 kr. pp. fizettetek.

Pest, september 25.

Szentamást seregeink ismét megrohanták.

Fájdalom, újra eredmény nélkül.

Mészáros Lázár fenségesen viselte magát, Ugy tűnt föl a táborban, mint a veszélyekben osztó közvitéz, s egyszersmind mint okos fővezér.

Az ostrom 13 órát folyvást tartott. Az ágyúzás mind a két felől szakadatlanul folytattatván, a jelenetet legnagyobb szerűvé tette.

Sergeink elvégre tömegestül kezdtek a sánczokra mászkálni, mi sikerült is, s a büszke vár, melyet eddig csak Bakonyi vitéz csapatja taposott, el lön foglalva.

De mit kellett tapasztalni. A sánczokon túl egy pár száz lépésnyire új, a külsőhöz hasonló erősségű sánczok emelkedtek, melynek ostromára az elfáradt sereget vezetni nem volt tanácsos.

Mészáros a tús és golyók zápora közt maga igazgatója a sereget.

Festetics képviselő a mai ülésben a fővezér tetteit elmondván, a ház a vezér eljárására egyhangulag olismeréssel felelt.

A harcz folytatában több zavarok adták elő magukat. Egyszer a többi között a ködös időben a Székely és Würtemberg huszárok egymásra lövöldözni kezdettek.

Mészáros több ízben személyesen akarván rögtöni rendelkezéseket tenni, kétszer keresztül úsztatott a csatornán. Egyszer pedig, a mint egy kitűnő helyen állt volna, a ráczok őt észrevevén, mint mondják, harmincz ágyúlövést tettek feléje. A környezet lefeküdt, a fővezér hidegvérűen állva maradt.

Eljen a derék öreg ember. De azért, ha ő is lefeküdt volna, akkor sem tartjuk vala őt kevésbé vitéznek. Sőt kívánjuk, hogy az, ki vezérel, az ismert határokig, addig tudni illik, míg azzal nem mutatja azt, hogy fél, életét néi igen kockáztassa.

Alig fejezhetjük ki eléggé örömmünket, hogy a vezér alkalmat adott nekünk e sorokat írni, különösen azok után, miket róla Kossuth lapjában olvastunk.

Az ostrom másnap, s azután is csak ágyúzással folytatott. Sajnos, hogy a szenttamási tornyot nem sikerült lelőhetnünk.

A Dunántuli táborból hireink bizonytalanabbak.

A hány emberrel beszélünk, annyi helyen mondják Jellacsichot tartózkodni.

Egy azonban bizonyos. Hogy tudni illik a magyar sereg dicsőségesen lelkes, és tisztán magyar érzelmű. A sorkatonaság mind feltette kalpagjára a nemzeti színeket.

Jellacsics, ha csak nem valamely csalóka mozdulaton törí fejét, a Balaton vidékét egészen elhagyni látszik, s Földvár vagy Paks körül át akarna jönni a Dunán, mert a fővárost Buda résziről megtámadni nem tartja maga résziről kellemes időtöltésnek.

Hanem a Dunán nem lesz könnyű átcsapni. A Duna és Tisza közötti téroken a nép felkelést Kossuth személyesen organisálja, e mellett ott húzódik a partokon Ivánka parancsnok teljesen fegyverzett serege.

Az ellenség megcsalva reményében, borzasztóan szurkolódik. A jó bán azt hitte, a nép mellé áll, a katonaság utat enged a mint őt először Teleki félreértése következtében az országba beereszték.

Most itt van, ütközni nem mer, mert az ütközet rá nézve tökéletes megsemmisülés, s mentül inkább kerülget, a mi erőnk annál hatalmasab.

Pestről naponként látunk a vidékre majd hat, majd tizenkét ágyut vitetni.

E pillanatban a két seregben több van száz ágyunknál. Illyen két sereggel egy Napoleon e perczben akár Bécsbe indulhatna.

Ha nem azért erőnket folyvást szaporítanunk kell. Mert teendőnk nem csak az, hogy az ellenséget kiverjük, hanem hogy megmutassuk, hogy mik és kik vagyunk.

Mert ellenségünk azt akarja, a világgal elhiteini, hogy a magyar egy naszontalan népfaj, mely magát sem tudja megvédeni, annál kevésbé

alkalmas arra, hogy külső Európában a constitutionális és civilisált országok közt ő legyen a fark kő.

Ezt kell megmutatnunk

Azért talpra magyar fut a háza, Itt az idő most vagy soha!

Egy kis történetke a táborból.

Egy huszár előőr felé szemközt jött egy sergünkbeli hídász

A huszár bujkálódása miatt ellenségnek névén, rá kiált Halberdó!

A szegény hídász megromúl, kezeivel int s kiáltja: Ein oesterráichische soldat.

A huszár jól tudván, hogy leginkább az ellenség szereti így czimezni magát, megpödrí bajuszát felfogja karabinjét s a hídászt úgy agyon lövi, hogy az azt sem mondja: Bakfity.

Persze, hogy a dologból nagy inquisition támad, hanem a huszár kimenül magát s az egészet félreértésnek tulajdonítja.

Mondják hogy ennél a félreértésnél a föld kerekéségen dicsőségesebb montság nem létezik.

Egy szavacaka a képviselőkből.

Képviselők, képviselők, mi loltá önöket, hogy egy néha csak neki rugtatnak, s úgy rémitgetik, ijesztgetik magukat, mintha a redoute terem minden ablakaiból egy egy töltött ágyu handikálni be.

Szombaton este jó hireink voltak. Háborunkban a legszebb lelkesedés, a nép mindenfelől csatlakozóban a magyar alkotmányos ügyhöz, és önök másnap vasárnap olly zavaros és kétségbeesett gyűlést tartottak. Hogy magyarazzuk ezt meg?

Még most sem tanulták meg önök, hogy az olygarcha fractionek, melynek élén Battyáni Lajos áll, az ülések kezelete óta mindig az volt politikája, hogy önöket rémitgessék, hogy aztán önökön lelki erőszak történjék?

Juliusban naponként az zúgták önök fülébe. A nép, a nép! A nép nem tart velünk. Ime a tények, milly világos czáfolatot tesznek a vész-maderak huhogásaira.

Később azt mondták önöknek. A sorkatonaság ellenünk lesz, a magyar katona csak úgy fog öldönsni bentünket, mint a német, cseh, és polyák. A tények kifuttyolték az ijesztgetés ezen nemét is.

Az olygarchák kezdenek csufosan kifogyni a krampuszokból. Ma már csak abba kapaszkodnak,

hogyan vezérek, a generalok, az ezredek nem fognak velünk tartani, hogy Jellachich, ellen ha felülről intést kapnak, közülök egy sem fog harcolni.

És ez egyben van is egy kis igazság. Azonban mindennek meg van oka foga. Minden baj orvosolható, csak hozzá kell fogni, csak meg kell vele próbálkozni.

A nép sem lett úgy egyszerre maga magától a mienk, valamint a sorkatonaság sem. Meg kellett azokat előbb annak módja szerint nyernünk.

A nemzeti párt önérettel mondhatja el, hogy az ebbeli eredmények kizárólag az ő érdemei. Legkevésbe pedig a grand seigneurüké, kik mintegy készakarva, folyvást oda működének, hogy a hazában a lelkesedés lehangoltassék.

Szerintök arról szó sem volt, hogy e lelkesedést magok keressék, kutassák a forrásokat, melyből nemzeti erőt lehetett volna kifejtetni. Bizonyosságul hívunk fel egy nagy részt azokból, kik magok jöttek a mostani kormányhoz különféle ajánlatokkal, ezek megmondhatják, mily hidegen fogadtattak!

Hát kétszázra menő tűzértségünk különösen elejénte valóságos ráerőtetés volt a kormányra, holott azt várta volna az ember tőlök, hogy ezt gondoskodásaik legelső tárgyának tekintendik.

A katona tisztok csak mintegy kényszerítve, s hajlamuk ellen harcolnak mellettünk. Ez igaz és természetes. Hogy harcoljon ő azon armada ellen, melyben ő előléptetést s öreg napjaira nyugpénzt remél?

Azonban a kérdés sarka ezzel még nincs érintve, mert ki az közülünk, ki nem tudná, hogy ezen baj ellen is van orvososság, csak hogy be kell azt a betegnek adni.

Ezen orvososság egy győzelem, melynek hírére az egész ország újra éledni kezdene: s akkor a katona tisztok azonnal látnák, hogy olyan ügyhez pártolnak, melynek jövődjé van, s hogy őket a magyarokhoz hűség, nem hogy compromittalná, de még illendően jutalmazni is fogja.

Azt, hogy e perczen s ilyen forma se hideg se meleg Batthyáni féle politika mellett egy katona tiszt testtel lélekkel hozzánk álljon, csak egyes lelkesektől kívánhatni.

És ilyen lelkesek számosan is találkoztak, sokkal számosan, mint legvérmesb reményeinkben hittük volna.

A legnagyobb rész, mint mindenütt a világon meghódol azon hatalomnak, mely erélyt és bátorságot mutat.

A sors szeszélye, s még inkább azon jóra való elemek, melyek eddig rejtve valának, s melyek létezéséről eddig nem sokat tudtunk, megadták az országnak azt, hogy magát az idegen járomból kiszabadíthassa, s független nemzeti létét biztosíthassa.

A képviselők e létező elemeket, nem merik felhasználni, hanem ha azt látják, hogy magától valami nem megyen, elrémülnek, és kevés hja, hogy szét nem futnak, mint az anyányi verebek.

Igy nem mentjük meg a hazát. A francia convent akkor volt legerélyesb, midőn a reactio a nemzetben feléledvén, a republikanusok az országban iszonyu minoritásban voltak.

Az erély következetesség, és határozottság megmenti a hazát.

Hanem akkor a dolog élén a legmerészebb férfiak állottak, nem úgy mint most nálun Batthyáni, kit a háznak kell előre remorquirozni, s ki így vontatva sem tud a ház után eléggé haladni. Példa rá a sorkatonaság átalakulása iránti határozat, s a rá következőt miniszerelnöki infractio.

Mindnyájan tanui voltunk, miként ijesztgettek minket a horvátokkal, kikhez, ha a mi sergeinket s nemzeti erőnköt hozzá hasonlítjuk, a magyar nemzeten csunyasabb infestatio nem történhetett, mint azon merészség, hogy egy illy gyűlévész csoport olly követelő hangon minket megtámadni mer.

Mindnyájan tanui voltunk, minő elrémitő hangon irt e berohanásról a Dráva melléki kormány biztos. Hajdan, ha a török 300,000 jött be, nem nem kellett volna így beszélni.

Hát még a Teleki féle félreismerésből támadott árulási hír.

Soha, soha sem feledkezünk el ama hatásról, melyet Csányi K. biztos jelentése okozott. A ház, a karzat elsápadt s felkiáltott. Oda van Magyarország.

E jós hangó miként egykor Kosciusko szava: Finis Poloniae, lelkünkben szaggató kinokat támasztának.

Hozzá járult az izgatott kedelyzet, a késő éj, az utcai csoportozások, s leginkább Kazinczi Gáber kísértetes hangja.

És pedig előbb utobb kisül, hogy az egész csak az olygarcha fractiotól kicsiuált dramai jelenet volt.

A vér fagyasztásig rá akartak ijeszteni a táblalabiróra.

Ezek az emberek e pillanatban nagyba mernek játszani — Nem gondolták meg, mi lehet ennek következése? Mert a távol lévő oivasók kedviért megírjuk, ama jelenet olly iszonyatos volt, hogy nem lett volna csuda, ha a ház valamely nagyszerű extremitásra határozza el magát.

Egy határozattal békét könyörögve lemondhatott volna az 1848-diki alkotmányról, vagy ellenkezőleg kikiáltotta volna a respublicát.

Képviselők. Ne engedjék önök tovább magokat ijesztgetni, hanem ragadják meg a perczeket. Isten nemzetnek a maga megmentésére soha több kedvező körülményt nem adott, mint nekünk.

Vannak bajaink, nagy bajaink. Ollyanek melyeket megvalljuk, nem lehet megoldani.

De meg van mutatva, mint kell az ilyen csomón áthatolni.

Ketté kell vágni.

Pest sept. 25.

Az ellenség közelítésével együtt növekedik az aggodalom Buda Pest megtartása iránt. Még az értelmesebb fők is a lehetőséget már mint valószínűséget kezdik tekinteni.

Jól tudom, hogy a főváros elestével igaz ügyünk még elvesztve nincs; azonban ennek, s kivált Budavárnak elleneink kezébe adása legnagyobb gyalázata volna e nemzetnek, s megbo-

sáthatlan tette a kormánynak a nép ítélőszékek előtt.

Buda az újabb fogalmak, s az erősítés mai kívánatai szempontjából — erőségnek nem nevezhető, s ugyan azért magát, egy ostromszerekkel jól ellátott ellenség ellenében két napig sem tarthatná föl.

A krisztinavárosi templomtól a Gellértcsúcsig húzódó hegyláncz ágyutelepek felállítására legalkalmasabb hely, s innen erős és tartós tüzelés nem sokára réseket törne a vár falain, melyeken át az ellenség könnyű szerivel benyomulhatnának. Egyetlen ágyutelep veszélyessé tenné a vár utczeit, s lehetlenné a csapatainknak, azokban felállítását.

Jellachichnak most nincsenek ostromszerei, de lennének akkor, ha Budavárnak birtokába jutna. És ugyan miként játszhatnánk kezére legmegesküdtebb ellenségünknek fővárosunkat, s azzal legfőbb erőségünknek Komáromnak elfoglalására is szolgáló eszközöket; mert hogy e vár Komáromnak hulcsa — az tagadhatlan.

Budának mint hegyi várnak rendeltetése az, hogy rakhelye ugyan mindennemű hadszereknek, melyekből táborban álló seregünket minden szükségességekkel elláthassuk.

Buda megvédhetetlen, mert a körülte levő hegyekről legsikeresebben lehet ellene dolgozni ez refrainse a tudatlan dilletansoknak, s az ellenkező, hogy t. i. a vár imponál az azt őrvédző pontoknak — senkinek sem jut eszébe; pedig úgy van.

A gellértet, a kristina városi hegy gerincz, swabhegy sőt a kálvária is, mind olly pontoknak vétetnek, melyekről a várnak legkönyebben schachmattot lehet adni.

Ez még 1686. sept. 2-károli traditio, midőn e pontokat az ostromló magyar seregnek megannyi táborai koronázák.

Pedig ha Budát úgy felszereljük, mint azt a kezünk közt levő eszközökkel valóban lehet — ezek közül egyik sem lehet veszélyes.

Az ellenségnek nem lehet egy alkalmas ostrompontra vergődni, s ha ez netalán legvakmerőbb rohanás, vagy éppen árulás közbejöttével sikerülne is, fel kellene áldozni összesereje harmadrészét, a nélkül, hogy valamit nyerne, mert a mi 24 darab 18 fontosaink roppant hatással dolgoznának — az ő illy távolságra hasznavehetlen 6 db. 12 fontosainak ellenében.

Egy 12 darab 24 fontosokból álló ágyutelep a várat urává teszi a kristina városi hegygerincznek. 6 darab 24 fontostól a gellértre ellenségünk még csak lábát sem teheti: a swabhegyről, mint olly golyó, mely a várat elérje, a kálvariáról pedig ez ellen működni — képtelenség.

Hogy hát az ellenséget megfosztjuk Komárom bevételének még reményétől is, lehetlenné kell tennünk azt, hogy magát Budapesten felszerelhesse; s minden ostromszereket, mik az újépületben olly roppant tömegben hevernek, a várba kell felszállítanunk.

Ugy szinte a várba szállítandó mind azon municio, mely most három különböző raktárakban a pesti és budai oldalon lerakva van.

Ennek befogadására legalkalmasabbak lennének, a tüzér — s József laktanyák, s Eszterházi-

féle házban üres bástyák, különösen pedig a garnison templom.

Mi a vársereget illeti ennek 2500 biztos egyénből tehát honvédekből kellene állani, s 300 tüzérből.

Én legsürgetősebben kérem a várbeli honvédtüzéreknek háromszázal rögön leendő szaporítását!

Ha az eszközök kezembe adatnak 300 embert 3 nap alatt kiállítok: ezek mint tüzérek, földhányok, s szivattyuzók egyszersmind nem ennék hiába a kenyeret.

150 lovas előbb a külvárosokban osztatnék el, — miután azonban ezeket megvédeni nem lehet, később a várba az őrség completirozására szállítatnék.

Feltéve, hogy Budapest polgársága vagy az elvesztéstől féltében rokonszenvet tettetne az ellenség irányában — a várőrségnek mindössze egy pár ezer erőtlen és tétlen emberrel gyűlne meg baja, kiktől bizony félni semmi oka sem lehetne.

Buda schakban tartja Pestet, s a két város minden külvárosait is, és így az ellenséget is, melly Pestet s Buda külvárosait elfoglalná.

A várból földalatti ut visz a hidfőhöz egy másik a Rácz- egy harmadik a császárfördőhöz ezek csak néhol vannak beomolva; a vízi város felé több csatornák vezetnek, és két alagut e pontok közül egyik sem kerülendő ki egy szakértő tüzérparancsnok fityelmét.

A vízhiányban szenved, 300 akó eczet tehát beteendő a háromhónapi élelmezési tervbe s az őrségnek módja lesz elvárni addig midőn három hó múlva a szükséges vízmedence elkészül.

Azt mondják hogy az ellenségnek rakétái vannak s azokkal felgyújtja a várost.

Csak hogy telepeiket 24, fontosaikkal kellő távolságban fogjuk tudni tartani; a vár épületeit az ismert eszözöket a mennyire lehet éghetetlen karba teendjük, és szivattyusaink a gyűledést eloltják, s mindnyájan erőt s fáradságot nem kimérendünk csak hogy urai maradjunk a várnak.

Buda őrségének ezen hazafias fellépése, mint villám fog hatni az egész országra; e fellépés leendő legerélyesebb nyilatkozat a néphez, melyről példát vehet, hogy miként a sereg kész életével is védeni a várat, úgy védje a nép vérével hazáját, mellyen kívül számára nincs hely.

A fővárosnak egy kardcsapás nélküli megadása, azon ellenség előtt, melly ellensége egyszersmind isten és ember előtt igazságos ügyünknek, szabadságunknak, s nemzetiségünknek — örök gyalázatot vonna nemzetünkre.

És e gyalázatot nem élendem túl; el vagyok tökéltve — ha minden áruló lenne s elhagyna is — a honvédtüzérek 50 ágyújával csatát magam kezdeni, és szabadságért, és függetlenségért halni kész lelkes honvédtüzéreim között, megtalálandom azt, a mit kerestem . . . hazám védelmében, dicső halált. —

Maradjon az élőkre a gyalázat, s a rabszolgaság dicstelen járma.

A honvédtüzérség nem hagyand el engem,

mert meg van győződve az ügy igazságáról, mellyet védeni élethalálra kész. — Éa ha elhagyna . . . öngyilkos vagy Brutus leszek.

Mack,
tüzérségi főhadnagy.

Pest september 25.

Azon temérdek hírek között, mellyek a két városban az embert most lelkesítik, majd lehangolják, kering azon hír is, mintha a polgárok egy része így okoskodnék.

„Álljon ellen Jellacsicsnak, kinek semmije sincs, de mi bizony emeletes házainkat, izléses butorainkat, szép leányainkat, s kedélyes feleségeinket össze nem bombardiroztatjuk, hanem a mint a nemes bán Buda vagy Pest alá érkezik, Graefl Józsi bíránk a város kulcsait fehér tricoban, fekete bársony hazukában, ezüst csatos lakirozott czipőben, hajdonfővel, fekete-sárga bársony párnán viendi a magas usurpator eleibe.“

Constatirozzuk kissé a dolgokat. Mi részünkről nem hiszük, hogy Jellacsich guerilla csordája valaha Budapesten brillirozhasson.

Spanyolország erdős és hegyes vidékein megtörténhetik, hogy a guerillák egyszersmál ki-rabolhatnak egykét antik klastromot, meggyilkolhatnak egy pát vörös lóköth barátot, vagy istentelen tolvaj alguazilt. De a mi áldásos rónáinkon a kedves bán mezitlábos és rongyos falkája okvetlen fel fog emésztetni harczratermett ifjaink, s lelkes gyakorlott vitézink által.

Tegyük fel azonban, hogy a minden oldalról alattomban szőtt árulás és lélek-vásárlás által Jellacsich táborával bényomul a fővárosba! mi fog történni?

A Bécsben kedvelt bálnak, mint állítják, 30 ezer embere van; azaz igazán szólva csak 7000 embere van, a többi 23,000 vadállat!

Ezen 3000 ember ötönként felosztva is 6000 családnak rohanja meg terméit, és asztalát!

A magyar sereg — mellyeket ő rablósága kikerült — visszatér a főváros felé, s délnyugati szomszédfalvakat besetelja; Kossuth Lajos felköltött s felizgatott magyarjai pedig a keleti részekben fognak tanyázni.

Jellacsich táborával egyenesen a két városba lesz szorítva.

Még lesz egyetmás a kétváros kamráiban lesz mit enni e csordának, sőt pénzben is végig sarcoltatván a tehetősdek, egy pár hétig lesz dinom dánom.

Végre a két város total kipusztul.

Jellacsics kénytelen lesz a szomszéd falvakba merészelné kirándulásokat, hol azonban lelkes harczosok által annyiszor a mennyiszor kutyaliter visszavetetik.

Többet mondok!

A mindenéből kipszittított városbeli lakosságot kényszeríteni fogja Jellacsich fegyvert fogni, és sajáttestvérei ellen harczolni.

Iszonyú dolgok fognak bekövetkezni!

Éhség, ny omor, és végelpusztulás.

A fen említett hír lehetlen, hogy való legyen.

A pestbudai polgárság sokkal eszélyesebb, sokkal lelkesebb, sokkal hazafibb érzelmű, hogyszem nemzeti nagyságunk egyik jelentékenyebb symbolumát a két fővárost feladná.

A budapesti polgárság utolsó csepp vérig fogja védelmezni a két fővárost.

Pontius Pilatus.

Az olvasóhoz.

Pest september 24.

Szives olvasók, polgártársaim!

Elvetem e tollat, mellyel némelylek elégtelenségire s némelylek megelégedésire mind eddig forgaték.

Kossuth szava hi, hi édes hazánk megmentésére csakély erőnk is oda nyujtani.

Isten veletek, ha kezem valaha még számotokra írni fog, az csak a győzelem szavait írhatja mert hazám sírjába engem is temetni fog.

Isten és nagy vezetők szelleme lengjen át titeket, hogy hű fia maradjatok szegény elárult hazánkknak.

Isten és nemzetünk áldása erősítse karjainkat hogy porba zuzhassuk a gázság és árulás hydra fejét.

Isten veletek.

Csernátóni.

Jó volna, ha e következőket Marmarosban végrehajtanák, nagy lehet itt a veszedelem.

1. Szaporítsuk a hazafilag érező biztosokat. Adjunk vész hatalmat kezeikbe.

2. Legyen Máramarosnak magának egy illy biztossa.

3. Mogyénkből a gács századokat — kiket meg lehet magunk ellen hizlalunk, és fizetünk — vigyék ki, s Gácsországban lévő magyarokat hozzák helyettük közinkbe.

4. A harminczadokhoz örökölt magyar ajku nemzetörök rendeltessenek, kik egyszersmind az arany, és ezüstpézt kivitelére ellenörködjenek.

5. A magyar ajku nemzetörök azonnal fegyverkeztesse fel, s naponként rendszeren gyakorlatot tartsanak, hogy mi előbb fegyverbe okuljanak. Az idegen ajkuak közül egyedül csak az erre ajánlközök.

6. A Borsabányi kincstári bűdöskőbányából a bűdöskő, kénysz ritett kölcsönül, nyugtatvány mellett hozasson Ferenczvölgyre, az üresen álló kincstári üveghutába, melly egy hónap alatt löpor gyárrá alakittasson. Fogadtassék 12 salé-

tromfőző, — szereltesék fel — s a löpor-gyártás egy hónap alatt kezdessék meg.

7. Szereltesék legalább 24 ágyú, s ha nem volna a hazában ide küldhető; az erélyes József példájáért, ki az ércz apostolokat pénzé verve küldé szét birodalmába, de a harangokkal zúgtak már elég halált, oszanak is halált. Pénzé a templomok arany ezüstjeit, Istenünk üveg és cserépből is szívesen veendő az áldozatot.

8. Küldessék rögtön két egyén — ha lehet mérnök a pesti tüzérséghez, hol kitanulván, itt tüzérséget taníthasson.

9. Minden hivatalos levelek, papi, katonai, kincstári, álladalmi — még a most is érkező kaiserlicher königlicher ex offo leveleket sem véve ki — csak a magyar bizodalmat leginkább bíró két két kinevezett egyének által tett vizsgálás után, s ellenörködő peccátjuk alatt kézbesíttessenek.

10. Mert megyénk termesziményénél többet fogyaszt — a kenyérnek való idejébe szereltesék be, nehogy elleneink megelözzenek. És erre nézve a sidókra fő figyelem fordíttassék.

11. Minden szó vagy irat, melly az igaztásnak legkisebb színét viseli, azonnal bejelentessék, s ki ezt nem tenné, a bűn részesének tartassék.

12. Egyes megyék pénzt nem teremthetvén, gazdálkodjunk meg abból, mi van, valamint a haza védelmére; azért az olly temérdek ezerekbe kerülő határjárások egy időre szüntessenek meg. A versengés alatti tér árdeje legyen tilalmas, legelője közös, földjei a jelen birtokosoknál. — Maradjon el egy kis időre a bonvivam. Így naponként több százakat adhatunk a haza oltására.

Itt az óra! ne csak szavakban, de tettel mutassuk meg, hogy jel szavunk cz: Hazánkért vagyunk, vérünket, és éltünket! és ha minden hazafi ezt teszi: ha a poklok összesfajzata támadna is ellenünk. A magyar élni, és Buda állani fog.

Mohári.

Török Istvánnak.

Sept. 18. 1848.

A marcius 154 száma alatt, a követ ur egy czáfolatot tesz a 149 számban közzé tett követválasztási események ellen, s olly modorban, melly érthetlenné tevő igazolását. — A követ ur tagadja, hogy eltartva állott volna a nemesség a polgár néptől, s ez állítása bizonyítja, hogy nem sok szemérme van, olyat akar tagadni, s olyat állita-

ni, a miről környékünk ellenkezőre szemtanúi vallomást tehet. —

Lejebb simpla okkal excúsája képviselővé választatását, hogy — a nemesség magát elkülönözé, éppen olly valótlanúság, s koholmány, mint azon állítás, melly azt akarná elhítenni, hogy három száz ezerre menő népet megfutamtított — ugyan követ ur, szó ide szó oda, ön nem sokat törődött a historiákkal, vezesse csak jámbor lelket Szatmár azon követválasztására, hol Kovács és Ujfalusi négy száz emberrel választott meg 5—6 ezer ember ellenébe, emlékezzék vissza az eseményekre, mert e czikbe önnek historiai világosítást is, nem írhatok. —

Jámbor lelkű követ ur! hízogó lehet ön irányába, de a hízogó mások irányába, hogy sikerül, azt a jövő mutatja meg, azt mondja: mit más is elmondhat — egész multom tanusítja politikai életem — s állítja, hogy azt nem mártius hozta meg. — Emlékezzen édes követ ur, hogy mártius előtt reményét még azon párt táplálta, mellyet ön most úgy lenéz. —

Bűn rosszat cselekedni, de nagyobb bűn azt el nem ismerni; tartson ön bűnbánást, és az idő fel fogja emészteni bűncit. Végül szerénytelenséget árul el, a választóelem nevében rágalmazással jellemzeni az irót, ki a nép bizodalmit Isten kegyelméből bírja.

Napra forgó.

H I R D E T É S E K.

(2—2)

A legjobb fogpor,

szeplővíz, és tyukszem-irtószer folyvást kapható — Löllbach nagyhid utcai boltjában.

(2—3)

Nemzetőrségi egyenruhák,

mint: atillák, nadrágok, köpenyek és csákok késsen — vagy egész századok számára a legrövidebb idő alatt is a legjutányosb áron kaphatók.

Szürke köpenyek egész századok számára **6—7 pengő** forintjával készíttetnek

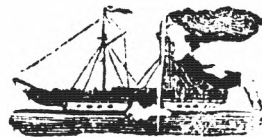
Singer Ign. és társnál,
nagyhid-utca 9. sz. Haris-féle házbán.

Birói Árverés

(1—2)

f. e. Sept. 27-én d. e. 10 órakor a király utcai Watero féle házbán különféle — több 100 részt tevő posztó szövetek — köztök nagy rész hamuszín toszkin nemzetörök számára — fognak bíróságilag elárvereztetni.

Terczy Szilárd,
tanácsnok

Gőzhajók járása

septemberben 1848.

Pestről Bécsbe mindennap reggeli 6 órak.

„ Eszékre vasárnap, kedd és pénteken reggeli 5 órakor.

A dunagőzhajótársaság
főgyvivősége.

Magyar központi vasut.

Naponkinti indulások 1848-dik september 1-sőjétől fogva további rendelkezésig.

A t. cz. utazók kéretnek, sziveskedjenek legalább egy negyed órával az elfindulás előtt a pályaudvarában megjelenni.

Pestről Szolnok felé személyvonat reggeli 6 óra 30 percz.

„ „ Tehervonat délben 11 órakor személyvonat délut. 1 1/2 óra.

Szolnokból Pestre. Tehervonat reggeli 4 óra 15 percz.

„ „ Személyvonat reggeli 6 óra 45 perczkor.

„ „ Személyvonat délután 1 óra 45 perczkor.

Pestről Vác felé reggel 7 órakor.

„ „ délután 3 óra 30 percz.

Váczról Pest felé reggel 8 óra 30 percz.

„ „ délután 5 „ 45 „

A magyar központi vasut igazgatósága által.

Megjelenik e lap **MINDEN ESTE**. Előfizethetni e lapra Pesten a Lukács László nyomdájában (Országuton Kunewalder-házban). — A vidéken a postahivataloknál. **EGYES SZÁM** ára 3 kr. pp.

Felolós szerkesztő Pálfi Albert. — Nyomatja és kiadja Lukács László. Országut, Kunewalder-ház.